

A feltámadás útján!

Két évtized lépett egymás sarkára, míg végre elmondhatuk, hogy a feltámadás útjára léptünk. Néhány esztendeje annak, hogy az újévi kártyára ezt írtam üdvözlésül: „Legyen az új év kezdete egy új magyar feltámadásnak!” 1938 újévét írtuk akkor. Csak a hitünk volt szilárd és rendíthetetlen ebben az eljövendő új magyar újévben, amely meghozza a feltámadás felé vezető útra lépést. Valami titkos erő dagasztotta lelkünk vitorláit és vitte a magyar élet vizén reménység-hajónkat. Hittünk az isteni örök igazságban! És egy esztendő sem pergett le a történelem homokóráján és megkezdődött a boldogabb magyar újesztendő, a magyar Húsvétot hozó újévé. 1939 pedig már 10 millió magyarnak tett bizonyosságot arról, hogy a népek számára is van és lehet feltámadás. Van feltámadás és van élet, mert van történelmi igazságszolgáltatás: és van nemzeti húsvét, ha van nemzeti hit!

Nemzetünk életében csak most kezdődött a húsvét pirosbetűs ünnepe. Ezeket a pirosbetűket az örök naptárkészítő, a történelem festette pirosra, öltöztette ünneplőbe s adott nekik jelentőséget. A magyar feltámadás diadalmas menete megindult a jövő útján. A nagyheti meghurcolások és a nagypénteki megfeszítetés után eljött végre az az esztendő, amelylyel elérkezett a magyar húsvét hozsannás kezdete.

De mit jelent számunkra ez a magyar feltámadás? Jelent testi és lelki megújódást és elvetését mindannak, ami néhez sziklaként nehezedett és nehezedik nemzetünk sírjának szájára. Feltámadást testben, abban a testben, amelynek körvonalait a Kárpátok alkotják és havas fejükkel köszöntik az új magyar tavaszt. Testben, amelynek üttöerei a Duna és a Tisza, hajszálere pedig minden folyó és minden patak. És húsvétját jelenti a magyar lélek feltámadásának. Annak a magyar léleknek, amelyik élő valóráválása a nemzeti húsvét álmoknak. Jelent testvért minden magyarban, jelent könynyeket törölő szeretetet minden nyomorgók számára, jelent kenyeret, családi tűzhelyet, orvost, gyógyszert és betegszobát.

Az új magyar feltámadás nem tűr viszályt magyar és magyar között. Nem tűri a pártoskodás szellemét, a történe-

lem szelével igyekszik betemetni a szakadékokat és jaj azoknak, akik a szakadékok hordalékát a maguk érdekeinek feltöltésére ismét elhurcolni törekednek. Az új magyar húsvétnek ereje van! Ereje, mint a tavaszi napnak, amely az alvó fából máról-holnapra rügyet fakaszt. A magyar feltámadás erejének letéteményese a magyar fiatalság. Az a magyar nemzedék, amely a talpán áll a küzdelmek kellős közepén és tud és akar is részesévé lenni a magyar tavaszt széppé varázsoló feltámadásnak. Tudja, hogy a magyar tavasz rügyfakadása sok áldozatot és harcot követel. Harcot a köztől és harcot egyesektől. Áldozatot mindenkitől, aki részesévé kíván lenni a nemzeti húsvét örömeinek.

Az olasz állam vezére, Mussolini így jellemzi az új Olaszország erejének titkát: „Veszélyesen élni!” — Ennek a veszélyes és áldozatokot követelő életnek a tavaszi szele rázza a mi nemzetünk fáját is. Az új magyar húsvét nem társadalmi csoportoknak jött el, hanem a magyar nemzet egészének, nem sültgalamb-várás, hanem építési alkalom, a magyarság újjáépítésének nagyszerű alkalmá. Nem szóbeszéd, hanem cselekedet. Nem huza-vona, hanem szembezállás a kérdéseknek, nem métely, hanem erkölesi tisztaság, élet! Ez az új magyar húsvét muzsikáló ritmusa.

Hiszünk ennek az erőnek megszületésében, hiszünk, mintahogy hittünk a magyar húsvét eljövételében. Tudjuk, hogy a mi húsvétunk csak most lépett ki trianoni sziklasírból és megindult azon az úton, amely a megdicsőülés és beteljesülés felé vezet. És mi, előkészítői és megalapozói a magyar jövődönnek, teregessük oda szegényes megkopott életünket szőnyegként nemzetünk diadalútjára, hogy méltón fogadhasuk az új húsvét hajnalhasadását, megérve mindannyiunk álmát: az ezeréves megújódott Magyarországot!

BOLDOG UJESZTENDŐT.

Boldog ujesztendőt
Adjon Isten a magyarnak,
Fürödjön meg a lelke
Teljében a sugaraknak!

Forrjon szívünk eggyé,
Mint a hegyek külön fái,
Mik erdőként így tudnak
A viharok ellenállni!

És ha szállnának is
Felhők fent az égi szinten:
Még azok is, ottan is
Ragyogjanak rózsaszínből!

Szép szál-erdő legyen
A szép ősi Magyarország,
Viruljon föl tájéka,
Földjét, fáját ne oроzzák!

Régi dicsőségünk:
Kárpátoktól Adriáig
Keltse dalra, énekre
Szabad mezők paesirtáit!